

Yoel Kitabı ve Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Numara On Üç

Jeff Pippenger
2025-12-18

On Üç Sayısı

Şu anda 1863'ün peygamberî sembolünü ele alıyoruz. Bir süredir dikkatimizi, Kutsal Kitap'taki Kadeş'e, Kadeş'te doruğa ulaşan bir dönem boyunca ölümlerine yol açan "dinlenme"ye karşı antik İsrail'in isyanının sembolü olarak odaklıyoruz; bu da, Levililer 26'daki "yedi kez" in reddedildiği 1863'te Yereyia'nın "eski yolları"nın reddini göstermektedir.

Kadeş ve 1863 ile bağlantılı ışığın izini sürerken, Kadeş'e uzanan on sınamayı belirliyoruz. İlk üç sınamanın manna sınaması olduğunu tespit ettik. Bu üç adım mucizeler ya da sınamalar olarak ifade edilebilir ve on sınamanın ilki olan Şabat dinlenişi, Pavlus'un İbraniler'de "dinlenme" olarak bu denli açıkça tanımladığı onuncu sınamayla karşılık gelir. On sınama bir alfa dinlenişi ve bir omega dinlenişi içerir.

Bir peygamberlik öğrencisi, İbranilerin Kadeş'te reddettikleri "dinlenme"yi nasıl tanımlamak isterse istesin, fark etmez; zira peygamberlik açısından her "dinlenme" (satır üstüne satır) "son yağmur" olan "dinlenme ve ferahlatma"ya atıfta bulunur. Kadeş, son yağmur mesajının ve aynı zamanda son yağmur deneyiminin reddinin başlıca sembolüdür; çünkü Kadeş'te yüz kırk dört binin üzerine gerçekleştirilen mühürleme, hem "zihinsel" hem de "ruhsal" olarak gerçeğe yerleşmedir.

Tanrı'nın halkı alınlarında mühürlenir mühürlenmez—bu, görülebilen bir mühür ya da işaret değil, hem zihinsel hem de ruhsal olarak gerçeğe yerleşip kök salmaktır; böylece sarsılmazlar—Tanrı'nın halkı mühürlenip sarsıntıya hazırlanır hazırlanmaz, o gelecek. Nitekim çoktan başladı; Tanrı'nın yargıları şimdi ülkededir; bize uyarı vermek için, neyin gelmekte olduğunu bilelim diye. Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Yorumu, cilt 4, 1161.

“‘Hakikate’ ‘aklen’ yerleşmek, Tanrı'nın Sözü'nün incelenmesinde ‘satır üzerine satır’ metodolojisini tek ve yegâne kutsanmış yaklaşım olarak kabul etmeyi temsil eder. Bu dar yaklaşım, 1840 yılının Ağustos ayında, ‘Miller ve çalışma arkadaşlarının benimsediği peygamberlik yorumu ilkelerinin doğruluğuna kalabalıkların ikna olması ve Advent hareketine harika bir ivme verilmesiyle’ doğru yaklaşım olarak teyit edildi. ‘Harika ivme’, 1840'ta birinci meleşin mesajını tüm dünyaya gönderen Kutsal Ruh'un gücünün tezahürünü temsil eder.”

"muhteşem itici güç"ü temsil eden çalışmaya katılanlar, tam da o işi yapmaları için Kutsal Ruh'un gücüyle güçlendirildiler. Kutsal Ruh gücünü yalnızca kutsal yöntemi kabul etmiş olanların arasında tezahür ettirdi. Kutsal Ruh gücünü yalnızca kutsal yöntemi kabul etmiş olanların içinde tezahür ettirdi.

Hakikate zihnen yerleşmek, “satır üstüne satır” yöntemini kabul etmektir ve bu yöntemin “kabulü” Laodikyalı için, Kutsal Ruh’un şahsında Laodikya’ya gelen Habercinin içeri girmesi için yüreğin kapısının açılması olarak temsil edilir. Bu kutsal yöntemin kabulü, hakikate zihnen yerleşenlerin zihnine Kutsal Ruh’un gücünü getirir. Söz konusu yöntemin kabulü, ilahi olan ile insani olanın birleşimi olarak temsil edilen bir maneviyat üretir. Kutsal Kitap’taki “satır üstüne satır” yönteminin imanla birleştirilerek uygulanması, hakikate zihnen yerleşmek olarak temsil edilir; ve bu yöntemle üretilen hakikat (mesaj), Söz olan İsa’dan ayrılmaz. O’nun Sözüdeki mesajı kabul etmek, Kutsal Ruh’u zihnine kabul etmektir. Böylece, hakikate zihnen yerleşmek, Tanrı’nın mührünü alan ruhsal deneyimi üretir.

Kadeş, kadim İsrail için son imtihandı. Yoel kitabındaki iki sınıf şarap içicisi, Yoel’in diğer sınıfın tükettiği fermente şaraba karşıt olarak “yeni şarap” diye tanımladığı geç yağmur mesajını reddedip ya da kabul etmelerine göre birbirinden ayrılır ve ayırt edilir. Yoel’in “yeni şarabı”, İbraniler’in üçüncü ve dördüncü bölümlerinde Pavlus’un “istirahati”dir. Bu aynı zamanda Yeşaya’nın “Efrayim’in sarhoşları”nın “iştirmeyi” reddettileri şeydir—onlara, “İşte yorgunu dinlendireceğiniz istirahat budur; ve işte ferahlatma budur” dedi; yine de iştirmek istemediler. Ama Rab’bin sözü onlara buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk; satır üstüne satır, satır üstüne satır; biraz burada, biraz orada oldu; öyle ki gidip geri düşünler, kırılınsınlar, tuzağa düşünler ve yakalansınlar.

Harun’un altın buzağı isyanının, Kadeş’te son bulan on sınavdan ‘ikisini’ temsil ettiğini belirledik. O sınavın ikiye bölünmesi, ‘canavarın sureti sınavı’ ile temsil edilen geç yağmurun sınanma dönemiyle uyumludur; bu da Tanrı’nın halkının kaderini belirleyen sınavdır. Vahiy 13 ‘isyanı’ işaret eder, çünkü ‘on üç’ sayısı isyanı temsil eder.

Bölüm, Daniel’in Yüceler Yücesi’ne karşı büyük sözler söyleyen bir güç olarak tanımladığı, yeryüzündeki başkaldırının başlıca simgesi olan papalık deniz canavarıyla başlar. Bu başkaldırını, yeryüzü canavarı olan Amerika Birleşik Devletleri’nin başkaldırısı izler; o da daha sonra tüm dünyayı kendi başkaldırı örneğini izlemeye zorlar. Bölümdeki üçüncü başkaldırının modeli, üç başkaldırının ilkinde bulunur; bu, Vatikan’ın simgesi olan deniz canavarı olarak temsil edilir. On birinci ayette Amerika Birleşik Devletleri bir ejderha gibi konuşur ve böylece canavarın suretini—Vatikan’ın suretini—oluşturur. On ikinci ayetten itibaren Amerika Birleşik Devletleri dünyayı aynısını yapmaya zorlar. Harun’un başkaldırısı iki yönlüdür; önce Amerika Birleşik Devletleri’nin başkaldırısını, ardından da Vatikan’ın sureti dünyada zorla kabul ettirildiğinde tüm dünyanın başkaldırısını temsil eder.

Harun’un isyanı, Musa orada değilken putperestlik olarak temsil edilen ve ardından Musa oradayken putperestlikle devam eden her iki dönemi de tanımlar. Musa Kanun’u alıyordu ve bu nedenle Tanrı’nın Kanunu’nu isyandaki dalış noktası olarak temsil eder. Harun’un buzağı-canavarın altın suretiyle temsil edilen imtihanı, 1863’ün imtihanıdır.

Bu, yaşam ile ölüm arasında bir ayrım çizgisini temsil eden Pazar günü yasası sınavıdır. Vaat Ülkesi ile çölde ölüm arasındaki ayrım çizgisi, canavarın işareti ile Tanrı’nın mührü arasındaki ayrım çizgisi, Laodikyalı Şebna ile Filadelfyalı Elyakim’in akıbetleri arasındaki ayrım çizgisidir. Kudret helvasıyla temsil edilen ilk üç sınav, onuncu sınavda olduğu gibi, Şabat ya da Pazar

tartışmasını simgeler. Harun'un altın buzağı isyanındaki ayırım çizgisi hem beşinci hem de altıncı sınavı temsil eder ve bu da Pazar günü yasasıdır.

Dördüncü sına, "sınama" anlamına gelen Massah ve "Yehova'nın sancağı" anlamına gelen Meribah'daki sudur; Çıkış 17:1-7'de yer alır ve burada doğrudan "Rab'bi sınamak" olarak tanımlanır.

İsrailoğullarının bütün topluluğu, Rab'bin buyruğu uyarınca, yolculuklarını sürdürerek Sin Çölü'nden ayrıldı ve Refidim'de kamp kurdu; ama halkın içecek suyu yoktu. Bunun üzerine halk Musa'yla çekişerek, "İçmemiz için bize su ver" dedi. Musa onlara, "Neden benimle çekişiyorsunuz? Neden Rab'bi deniyorsunuz?" dedi. Orada halk suya susadı; Musa'ya karşı homurdanıp, "Bizi, çocuklarımızı ve sürülerimizi susuzluktan öldürmek için mi Mısır'dan çıkardın?" dedi.

Ve Musa Rab'be feryat edip şöyle dedi: Bu halka ne yapayım? Neredeyse beni taşıyacaklar.

Rab Musa'ya şöyle dedi: Halkın önünden git; İsrail'in ileri gelenlerinden bazılarını yanına al; ırmağı vurduğun asanı eline al ve git. İşte, orada Horev'deki kayanın üzerinde senin önünde duracağım; sen de kayaya vuracaksın, ondan su çıkacak ki halk içsin. Musa da İsrail'in ileri gelenlerinin gözü önünde böyle yaptı.

Ve o yerin adını Massa ve Meriva koydu; çünkü İsrailoğulları'nın çekişmesi ve "Aramızda Rab var mı, yok mu?" diyerek Rab'bi denemeleri yüzündendi. Çıkış 17:1-7.

"Massah"ın temsil ettiği sına ve "Meribah"ın temsil ettiği sancak, Musa aynı Kaya'ya ikinci kez vurduğunda kehanetsel omegayla buluşan kehanetsel bir alfadır. Bu, on kışkırtmanın dördüncüsünün Kadeş'te temsil edildiği anlamına gelir; çünkü ikinci Kadeş, Musa'nın Kaya'ya isyan ederek vurduğu yerdir. Bu da Kadeş'in, bir sembol olarak, bir sancağı ortaya çıkaran su sınavını içerdiğini gösterir.

Sancağı ortaya çıkaran su sınavı, geç yağmur mesajının sınavıdır. 1863, sancağın kaldırılması gereken yıldı, ama ne yazık ki; 1863 yalnızca ilk Kadeş'ti ve ikinci Kadeş yakında gelecek Pazar yasasıdır. Massa ve Meriva, Pazar yasasında bir sancak olarak yükseltmelerinden hemen önce, yüz kırk dört bin için son sınavı temsil eder. Mesih'in ölümünü düzenleyen Roma'nın otoritesi de Yahudilerin otoritesi de değildi. O otorite, çarımhtan çağlar önce Göksel mecliste onaylanmıştı. Musa, Tanrı'nın bizzat meshettiği asasını Kaya'ya vurmak için kullandı—ama yalnızca bir kez. İlham'a göre o Kaya, 1840'tan 1844'e kadar olan mesajlarla temsil edilir; bunlar, doğruların yolunu temsil eden eski temel gerçeklerdir. Massa'nın temsil ettiği sınamada kurtaran su, eski yolların Kayası'ndan çıkan sudur. O su, iki sınıfı sınar ve ortaya çıkarır; biri canavarın işareti için, diğeri Tanrı'nın mührü için; Meriva'nın temsil ettiği gibi, bir sancak olarak yükseltilemlerin üzerindeki Tanrı'nın mührü bunu göstermektedir.

Tapınak, Artaxerxes'in üçüncü fermanından önce tamamlandı; bu da, Mesih'in 1798'den 1844'e kadar 46 yılda yükselttiği Millerit tapınağının, üçüncü fermanın gelişiyile temsil edilen üçüncü melekten önce tamamlandığını ortaya koyar. Yüz kırk dört bin, Pazar yasasından hemen önce mühürlenir ve o zaman, eskiden olduğu gibi, Pentekost'un ilk ürünlerinin sancak niteliğindeki

sunusu olarak yükseltirler. Massa ve Meriva, birinci ve üçüncü meleklerin tarihinde Geceyarısı Çılgılığı mesajıyla temsil edilen su sınavını tanımlar.

Tanrısallığın insanlıkla birleştirilmesi işi, iki tapınağın birleştirilmesi olarak da temsil edilir. Bu, bir erkekle bir kadının ya da bir kadın tapınağıyla bir erkek tapınağının birleşip tek beden olduğu evlilik olarak da temsil edilir. Mesih, onları Kendi Göksel Tapınağına götürmek amacıyla Millerci tapınağını inşa etti; orada, 1844 tarihinde yedinci gün Sebtiyle temsil edilen 'dinlenmeyi' bulacaklardı.

Massa ve Meribah'ın dördüncü sınav olarak anlaşılmasına dair bu anlayış, üç sınavı da temsil eden bir başlangıç sınavı ile ardından beşinci ve altıncı sınavların Pazar yasasının geldiği aşama arasına yerleştirildiğinde - o zaman, ama yalnızca görmek isterseniz, üçlü manna sınavının birinci sınav olduğunu ve onu Aaron'un altın buzağına ilişkin üçüncü, iki yönlü sınava doğru ilerleyen bir sınavın izlediğini görebilirsiniz. Massa ve Meribah birlikte temsil edilir, çünkü peygamberlik niteliğindeki bir "ikileme" yalnızca ikinci meleğin mesajında yer alır. Manna'nın ilk üç sınavı birinci meleğin mesajıdır. Massa ve Meribah'ın sınavı ikinci meleğin mesajıdır ve Aaron'un isyanı üçüncü meleğin mesajıdır.

Beşinci sınav, Harun'un altın buzağı sınavıdır; isyancıların apaçık isyanlarının Tanrı'dan gizlendiğini sandıkları anda putperestliğin bir tezahürüyle başlar.

Halk, Musa'nın dağdan inmeyi geciktirdiğini görünce Harun'un etrafında toplandı ve ona şöyle dedi: "Haydi, önümüzden gidecek tanrılar yap bize; çünkü bizi Mısır diyarından çıkararak şu Musa var ya, onun başına ne geldiğini bilmiyoruz." Harun onlara, "Eşlerinizin, oğullarımızın ve kızlarınızın kulaklarındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin," dedi. Bunun üzerine bütün halk kulaklarındaki altın küpeleri çıkarıp Harun'a getirdi. Harun onları onların elinden aldı; eriterek dökme bir buzağı yaptı, sonra da oyma aletiyle ona biçim verdi. Ve onlar, "Ey İsrail, bunlar seni Mısır diyarından çıkararak tanrılarındır," dediler. Harun bunu görünce önüne bir sunak yaptı; sonra ilan ederek, "Yarın Rab için bayramdır," dedi.

Ve ertesi gün sabah erkenden kalktılar ve yakmalık sunular sundular ve esenlik sunularını getirdiler; ve halk yemek yiyip içmek için oturdu ve eğlenmek için kalktı. Çıkış 32:1-6.

Altıncı sınav, Musa'nın On Emir'i aldıktan sonra geri döndüğü sırada yaşanan altın buzağı isyanının ikinci bölümüdür. Musa, "Rabbin yanında olan kim?" diye sordu; çoğunluk ise ya pasif kaldı ya da putperestlerle saf tuttu ve aracı olanın huzurunda aynı isyanı açıkça sergiledi.

Beşinci ve altıncı imtihanlar açıkça Pazar yasasını simgeler ve onunla örtüşür. Karmel Dağı'ndaki İlyas, Musa'nın sorduğuna benzer bir soru sorar. Bugün kime hizmet edeceğinizi seçin ifadesi, Pazar yasası imtihanına işaret eder. Canavarın sureti imtihanının sembolizmi Pazar yasasına işaret eder. Harun'un öyküsündeki Levililerin bölünmesi ve Yerovam'ın iki altın buzası öyküsündeki on iki kabilenin bölünmesi, Pazar yasasında bilge ve akılsızların ayrımını ortaya koyar. Kızkardeş White'ın tanıklık ettiği üzere Laodikeliler akılsız bakirelerdir; bu nedenle Pazar yasasında bakirelerin ayrımı, Laodikeliler ile Filadelfyalıların ayrımıdır. Bir iki yönlü imtihan oluşturan beşinci ve altıncı imtihanlar, Pazar yasasıyla örtüşür; bu da onların 1863 ve Kadeş ile örtüştüğü anlamına gelir.

Çıkış'ın otuz ikinci ve otuz üçüncü bölümleri aynı gün, yalnızca birkaç saat arayla gerçekleşir; ve o gün 1863'ü ve Kadeş'i temsil eder. Otuz üçüncü bölümde Musa Tanrı'nın yüceliğini görmeyi ister. Bu nedenle, beşinci ve altıncı isyanda Musa'nın yüz kırk dört bini temsil eden bir figüre dönüştüğünü görüyoruz. Aynı Musa Kadeş'te de Kaya'ya ikinci kez vurur; böylece, üzerine düşmeyi reddettikleri Kaya tarafından ezilen bir sınıfı temsil eder. O Kaya bir mesajdır; bu yüzden Kadeş'te Musa'nın iki sembolü vardır: biri Tanrı'nın yüceliğini gösteren, diğeri Kaya'yı reddeden.

Siyon'un surlarında Tanrı'nın bekçileri olarak duranlar, halkın önündeki tehlikeleri görebilen; gerçeği yanlıştan, doğruyu eğriden ayırt edebilen adamlar olsun.

“Uyarı verilmiştir: 1842, 1843 ve 1844 yıllarında gelen mesajdan beri üzerine inşa etmekte olduğumuz imanın temelini sarsacak hiçbir şeyin içeri girmesine izin verilmemelidir. Ben bu mesajın içindeydim ve o zamandan beri Tanrı'nın bize verdiği ışığa sadık kalarak dünyanın önünde durmaktayım. Gün be gün içtenlikle dua ederek, ışık arayarak Rab'bi aradığımız sırada ayaklarımızın üzerine konulduğu platformdan çekilmeyi düşünmüyoruz. Sizce Tanrı'nın bana vermiş olduğu ışıktan vazgeçebilir miyim? O, Ezeli Kaya gibi olacaktır. Verildiği zamandan beri bana rehberlik etmektedir.” Review and Herald, 14 Nisan 1903.

'Kadeş'te Musa' anlatısındaki sembollerden biri, Musa'nın otoritenin sembolü olan bir asa ile kayaya vurmasıdır. İlki Tanrı'nın, ikincisi ise insanın otoritesiydi. İkinci Kadeş'te Musa'nın temsil ettiği sınıf, teolojik otoritelerini (asa) kullanarak, 1840'tan 1844'e kadar olan eski yolların mesajı olan son yağmur mesajına saldıran Efrayim'in sarhoşları olarak tasvir edilir.

1840–1844 yılları arasında verilmiş olan bütün mesajlar şimdi etkili bir biçimde ortaya konulmalıdır; çünkü yön duygusunu kaybetmiş birçok insan vardır. Bu mesajlar bütün kiliselere ulaştırılmalıdır.

“Mesih şöyle dedi: ‘Ne mutlu sizin gözlerinize, çünkü görüyorlar; ve kulaklarınıza, çünkü işitiyorlar. Çünkü size doğrusu şunu söylerim ki, birçok peygamber ve salih kişi sizin gördüğünüz şeyleri görmeyi arzuladı, ama görmedi; ve sizin işittiğiniz şeyleri işitmeyi arzuladı, ama işitmedi’ [Matta 13:16, 17]. 1843 ve 1844'te görülen şeyleri gören gözler ne mutludur.”

“Mesaj verildi. Ve bu mesajın tekrar edilmesinde hiçbir gecikme olmamalıdır; çünkü zamanın belirtileri gerçekleşmektedir; son iş tamamlanmalıdır. Kısa bir süre içinde büyük bir iş yapılacaktır. Yakında, Tanrı'nın takdiriyle, yüksek sesli bir çağrıya dönüşecek bir mesaj verilecektir. O zaman Daniel, tanıklığını vermek üzere kendi payında duracaktır.” Manuscript Releases, cilt 21, 437.

Manna'nın ilk sınavı üç sınavdan ibarettir. On sınavın sonuncusu, üçüncü meleğin sınavıdır. Hem ilki hem de sonuncusu, sınavın simgesi olarak 'dinlenme'yi temsil eder. İlk sınav, ikinci meleğin izlediği birinci meleği temsil eden üç sınavdır; ancak, mühürleme ve bir sancak olarak yükseltimenin yer aldığı dördüncü sınav, Massa ve Meribah tarafından temsil edilir. Beşinci ve altıncı sınavlarla temsil edilen üçüncü melek, üçüncü sınavdır; bu sınav, Massa ve Meribah'ın ikinci sınavını ve manna'nın birinci sınavını takip etmiştir.

Sayılar 11:1-3'te anlatılan Taberah'daki kışkırtma, yedinci imtihandır. 'Yanan yer' anlamına gelen 'Taberah' ile temsil edilen imanın ateşten imtihanını tanıtan ayetlerin öncesinde, Tanrı'nın halkının çöldeki ilerleyişini tanımlayan ayetler yer alır. Onuncu bölümde sergilenen sabırsızlık, Kuzu nereye giderse O'nu izleyen yüz kırk dört bin ile tezat oluşturur. Bunlar, kutsalların sabrına sahip olanlardır; ancak kadim İsrail, on birinci bölümdeki ateşten imtihanlarına yol açan sabırsızlığı onuncu bölümde sergiliyordu.

Rab'bin dağından üç günlük bir yolculuğa çıktılar; Rab'bin antlaşma sandığı ise onlar için konaklayacak bir yer aramak üzere üç günlük yol boyunca önlerinde gidiyordu. Kamptan ayrıldıklarında gündüz Rab'bin bulutu üzerlerindeydi. Sandık yola koyulduğunda Musa şöyle derdi: "Kalk, ya Rab, düşmanların dağılsın; senden nefret edenler önünden kaçsın." Sandık durduğunda ise şöyle derdi: "Ey Rab, İsrail'in on binlercesine dön." Sayılar 10:33-36.

Bir sonraki ayet Taberah'daki isyanı tanıtır.

Ve halk yakınca, bu Rab'bin hoşuna gitmedi; Rab bunu işitti, öfkesi alevlendi; Rab'bin ateşi aralarında yandı ve kampın en dış kesimlerindeki yakıp yok etti. Halk Musa'ya feryat etti; Musa Rab'be dua edince, ateş söndü. Oranın adını Taberah koydu; çünkü Rab'bin ateşi aralarında yanmıştı. Sayılar 11:1-3.

Ateşin tezahürünü izleyen ayartı, ete duyulan özlem ve bu sekizinci sınımadır. Bu, Sayılar 11:4-34'te yer alır. Taberah'daki yakınma, bozulmuş bir daha yüksek doğayı ve sabırsızlığı temsil eder; Mısır'ın et kazanlarına duyulan arzunun isyanı ise daha aşağı doğayı temsil eder. Ateş, Malaki üçüncü bölümdeki Antlaşma Elçisi'nin ateşle arıtmasını temsil eder; çünkü peygamberi olarak Taberah "yanma yeri" anlamına gelir ve Tanrı'nın peygamberlik Sözü'ndeki bu "yanma yeri" Malaki 3'te bulunur; orada ateş, ayıklanmaya yazgılı bir sabırsız sınıf ile, yükseltelen bir sunu olarak arıtılan sabırlı bir sınıf ortaya çıkarır.

Musa tarafından Taberah'ın üst ve alt tabiatının çifte sınımasında temsil edilenler, hakikate hem zihinsel hem de ruhsal olarak yerleşmiş olan yüz kırk dört bindir. Zihin, üst tabiatı tanımlar ve ruhsal bakımdan İlahiyet ile insanlığın birleşimini temsil eder. İlahiyet, ancak alt tabiat çarmıha gerilip öldüğünde insanlıkla birleşebilir. Hakikate zihinsel ve ruhsal olarak yerleşmek, mühürlenme deneyimini temsil eder. Taberah'ın ateşleri, Mesih'in yüz kırk dört binin tapınağını ayağa kaldırma işinde buğday ile delicenin nihai ayrımını temsil eder.

Dokuzuncu sınıma, Çölde Sayım 12. bölümde anlatılan Miryam ve Harun'un isyanıdır. Bu kışkırtma, Kora, Datan ve Aviram'ın kışkırtmasından ya da 1888'de Minneapolis'teki kışkırtmadan pek de farklı değildi. Mesele yalnızca Tanrı'nın mesajının reddi değildi; mesele Tanrı'nın önderlik için yaptığı seçimin reddiydi.

Sadece mesajı değil, aynı zamanda habercisini de reddeden liderlerin kınanması, onuncu sınımadan önce gelir. Liderlik, onuncu sınıma olan Pazar yasasından hemen önce dinden dönenler olarak tezahür eder. Pazar yasası çarmıha örtüşür ve çarmıha giden yolda—ki bu Pazar yasasıdır—liderlik, sahte bir Mesih olan Barabbas'ı seçti; çünkü "bar" 'oğul', "abba" ise 'baba' demektir. Çarmıha (Pazar yasası) ya da Kadesh'e yaklaşırken, liderlik, sahte bir Mesih'i seçerek ve ayrıca sivil makamlara doğrudan Sezar'dan başka kralları olmadığını ifade ederek, tam teşekküllü

bir dinden dönmeyi ortaya koyar.

Yedinci, sekizinci ve dokuzuncu sınamalar mühürleme sürecini tanımlamaktadır, ancak tasvir akılsız bakirelerindir. Bu sınamaların onuncusu, 1863'ü sembolize eden Kadeş'teki ilk isyandı. 1846'dan itibaren İbraniler, Yasayı almak üzere Sina'ya getirildi. On Emir'in iki levhası, Tanrı'nın kadim, harfi İsrail'le antlaşma ilişkisinin simgesidir; Habakkuk'un iki levhası ise modern, ruhsal İsrail'in antlaşma ilişkisinin simgesidir. İkinci levha 1850'de ortaya konuldu ve tıpkı kadim İsrail'in Yasayı tutacağına söz vermesi gibi, 1856'ya gelindiğinde, Vaat Edilmiş Toprakları ziyaret eden casusların tiptediği üzere, son bir sınama getirildi. 1856'dan 1863'e kadar geçen yedi yıl boyunca varılan çoğunluk kanaati, ölmeyi istedikleri yerin Laodikya çölü olduğu yönündeydi.

1844 ile 1863 arasındaki dönem, Kızıldeniz'deki vaftizle başlayıp Şeria Nehri'nde başka bir vaftizle sona eren dönem tarafından tipolojik olarak temsil edilir; bu sonuncusu, İsa'nın daha sonra Yahya tarafından vaftiz edildiğinde Mesih olacağı aynı yerde gerçekleşti. Kızıldeniz'deki vaftiz, kadim İsrail'le bir antlaşma ilişkisini tanımladı. Bu ilişki, aynı anda on aşamalı bir sınama sürecini başlatan bir evlilikle başladı. Sonra Sina'ya getirildiler ve O'nun yasasını tutacaklarına söz verdiler, ama tutmadılar; ardından Kadeş'teki ilk isyanda onuncu ve son sınavda başarısız oldular. Kırk yılın ve Kadeş'teki ikinci ve daha büyük isyanın ardından, Şeria Nehri'nde vaftiz edilerek Vaat Edilmiş Topraklar'a girdiler.

Vaftizin tüm dönüm noktaları antlaşmayla birbirine bağlıdır. Omega ve ikinci Kadeş'in tarihi, birinci ve alfa Kadeş'in tarihiyle paralellik gösterir. Musa'nın omega isyanı, Kadeş'in alfa isyanındaki bütün bir ulusun isyanından çok daha büyüktü. Omega her zaman daha büyüktür. Her iki isyan birlikte, son yağmur mesajının istirahatine girmeyi reddeden Yeşaya'nın bilginleriyle cahillerinin isyanını temsil eder.

Üç vaftiz (Kızıldeniz, Şeria Nehri ve Şeria Nehri), ilki Musa'ya, sonuncusu Mesih'e aittir; böylece Musa alfa, Mesih ise omega. İbrani alfabesinin birinci ve yirmi ikinci harfleri arasındaki, on üçüncü harf, ilk harfi takip edip ona eklenerek ve onun da son ve yirmi ikinci harfe eklenmesiyle İbranice "gerçek" kelimesini oluşturur. Orta vaftiz Şeria Nehri ve Kadeş'ti. Kızıldeniz'deki ilk vaftizi, Şeria'daki vaftiz izledi. Fakat Şeria'daki ilk vaftiz, Kadeş'e ikinci ziyaret ve Şeria'nın asıl vaftizine kadar kırk yıl ertelendi. Üçüncü vaftiz, Yahudiler için ziyaret zamanını temsil eden, Mesih'in Daniel dokuz ve yirmi yedinci ayetin yerine gelmesi olarak bir hafta boyunca antlaşmayı tasdik etme işine başlamasıyla gelmişti; ve bu, eski İsrail için yargı saatiydi.

Kızıldeniz'deki ilk vaftiz birinci meleğin mesajıdır ve Kadeş'e yapılan iki ziyaret bir "ikiye katlama"yı temsil eder; çünkü ilk Kadeş ziyareti ve Şeria Nehri, Tanrı'nın antlaşma halkının isyanının temsil edildiği yerdir ve ikinci Kadeş'te önderliğin isyanı açığa çıkar. Kadeş ve iki ziyaret, iki sınıfın ortaya çıktığı ikinci meleğin mesajının ikiye katlanmasını temsil eder ve her iki sınıf da hem halk hem de önderlik tarafından temsil edilir. Mesih'in vaftizi, buğday ile delicenin ayrıldığı üçüncü meleğin mesajıdır; tıpkı eski İsrail'in, eski İsrail'in yargı saatinde Mesih'in evlendiği Hristiyan gelinden ayrılması gibi.

1844–1863 dönemi, Kızıldeniz'den Kadeş'teki ilk isyana kadar olan dönemdir. 1844, Kızıldeniz'den geçiştir; 1846 ise Şabat sınavının simgesi olan manadır; White çifti evlendikleri

1846'da bu sınavı geçti. 1849'da Rab, halkını toplamak için elini ikinci kez uzattı. Habakkuk'un tablolarının ilki tarihte ortaya çıktığında, birinci meleğin mesajı sırasında onları toplamıştı ve ikinci tablo da aynı amaç için tasarlanmıştı.

1850 tarihli omega tablosu, toplamak ve sınamak üzereydi; çünkü 1843 tarihli alfa tablosu da bunu yapmıştı. Birinci meleğin bir tablosu vardı, üçüncü meleğin de bir tablosu vardı; çünkü birincisi alfa, üçüncüsü ise omegadır. "İki tablo", birinci ve üçüncü meleğin yol işaretleridir - ikincinin değil. "Tabloların" peygamberlik dönemi hatalı bir tabloyla başlar ve hatasız bir tabloyla biter. İki tablo arasındaki dönem, tablonun 1850'ye kadar bir kenara bırakıldığı ikinci meleğin dönemidir.

1843 yılı 19 Nisan 1844'te sona erdikten sonra, 1843 çizelgesi bir kenara bırakıldı; çünkü o zaman 1843 yılını yanlış öngörüyordu. 19 Nisan 1844'ten 1850'ye kadar Habakkuk'un tablosu yoktur. İkinci meleğin tarihinde, bir çizelge yoktu ve Babil düştü. Alfa bir tablodur, Omega bir tablodur ve ortası Babil'in düşüşüdür; bu, tablonun olmadığı dönemle ilişkilendirilen bir isyan simgesidir. Habakkuk'un tablolarının tarihsel dönemi gerçeğin imzasını taşır.

1850 yılı, Sina ve Yasa'nın verilmesiyle simgelendi. Bu olay, iki sallama sunusu ekmeğinin kaldırıldığı Pentekost ile anıldı. Sallama sunusu ekmeğinin kaldırılma süreci, 1842 Mayıs'ında tablonun basılması ve tanıtımıyla, ayrıca ikinci tablonun hazırlandığı 1849'un ve kullanıma sunulduğu 1850'nin tarihçesiyle temsil edilir. Bu dönem, Mesih'in çizgisinde dirilişinden Pentekost'a kadar olan elli gün olarak, kırk gün ve ardından on gün şeklinde ikiye bölünmüş bir dönem olarak temsil edilir.

1849'da Mesih elini ikinci kez uzatıyordu ve 1850'de Habakkuk'un ikinci tablosu mevcuttu ve Kadeş'e götürülen sınama süreci ilerledi. 1856'da, hareketin süreli yayınında Miller'ın temel peygamberlik vahyine dair yeni ışık yayımlandığında, kadim İsrail'in on sınamasından sonuncusu geldi. 1856'dan 1863'e kadar, iki bin beş yüz yirmi peygamberlik günü boyunca, casuslar ülkeyi keşfetmek için içeri girdiler. 1863'te onları Mısır'a geri götürecek yeni bir lider seçtiler.

Bu gerçekleri bir sonraki makalede ele almaya devam edeceğiz.

10 Aralık 1871'de Vermont, Bordoville'de bana verilen bir görünümde, kocamın konumunun çok zor olduğu bana gösterildi. Üzerinde sorumluluk ve emek yükünün baskısı vardı. Hizmetteki kardeşleri bu yükleri taşımak zorunda kalmadılar ve onun emeklerini takdir etmediler. Üzerindeki sürekli baskı onu zihnen ve bedenen yıprattı. Bana, Tanrı'nın halkıyla ilişkisinin bazı bakımlardan Musa'nın İsrail'le ilişkisine benzediği gösterildi. Zor koşullarda Musa'ya karşı homurdananlar vardı ve ona karşı da homurdananlar oldu. Tanıklıklar, 3. cilt, 85.